

ע"פ 5259/19 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלונית

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליימ ע"פ 5259/19

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט א' שטיין

המערער:

פלוני

נגד

המשיבות:

1. מדינת ישראל
2. פלונית

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר
שבע בתפ"ח 18-08-23461 מיום 23.6.2019 שניתן
על ידי כב' השופטים י' רז-לוי, ג' שלו ו-א' משניות

תאריך הישיבה:

י"ב באב התשפ"א (21.7.2021)

בשם המערער:

עו"ד נתן טרבלסי

בשם המשיבה 1:

עו"ד שרית משגב

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונח לפנינו ערעור על חומרת העונש שנגזר על המערער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע בגין ביצוע

עבירות מין בתוך המשפחה - מאסר לתקופה של 18 שנה ופיצוי לנפגעת העבירה בסך של 258,000 ש"ח (תפ"ח 23461-08-18, כב' השופטים י' רז-לוי, ג' שלו וא' משניות).

לפי עובדות כתב האישום שבו הודה המערער, הוא התגורר עם בת זוגו ובתה - נפגעת העבירה - שהייתה בתחילת התקופה הרלוונטית בת פחות מ-15 שנה. החל ממועד זה, ובמשך תקופה שנפרשה על פני כארבע שנים, המערער בעל את בתה של בת זוגו בכך שהחדיר את איבר מינו לאיבר מינה וביצע בה מעשי סדום, וזאת במספר רב של הזדמנויות. המעשים בוצעו במקומות רבים בבית ובחצר, והכל כשהמערער אחראי על הנפגעת ושלא בהסכמתה החופשית. בתקופה זו, ואף מספר שנים קודם לכן, המערער נהג להכות את הנפגעת בכל חלקי גופה, לסטות על פניה, ובמקרה אחד אף הצליף בחגורה על רגלה. בנוסף לכך, במספר רב של הזדמנויות הוא הכריח אותה לעמוד בפינת הבית למשך מספר שעות. לבסוף, לאחר שהנפגעת ברחת מן הבית, הוא התקשר אליה מספר רב של פעמים ואיים עליה כי יהרוג אותה.

2. הסנגור העלה שלוש טענות מרכזיות. אחת, כי במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם ציין בית משפט קמא כי העונש המרבי בגין העבירה החמורה ביותר שבה הורשע המערער הוא 20 שנות מאסר (סעיף 351(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977), בעוד שהעבירה החמורה ביותר שבה הורשע המערער על פי כתב האישום המתוקן היא ביצוע עבירות מין בתוך המשפחה לפי סעיף 351(ב) לחוק העונשין, שהעונש המרבי הקבוע לצידה הוא 16 שנות מאסר. לשיטת הסנגור, נתון מוטעה זה השפיע על התוצאה העונשית. שנייה, נטען כי לפי התסקיר ישנם סימנים מעודדים ביחס למערער במבט צופה פני עתיד. שלישית, נטען כי הפיצוי שנפסק עומד על הרף המקסימלי שהחוק מאפשר, ולטענת הסנגור נסיבות המקרה אינן מצדיקות זאת.

3. נסיבות המקרה מלמדות כי המקרה חמור במיוחד. די לציין כי על פי העובדות, נפגעת העבירה היא בתה של בת זוגו של המערער, שהתגוררה יחד עמם. מסכת עבירות המין התחילה עוד לפני שהייתה הנפגעת בת 15, ובוצעה על פני תקופה ארוכה של מספר שנים. היא כללה בעילה ומעשי סדום במספר רב של מקרים. כפי שתואר, המערער לא הסתפק בכך אלא אף נהג להכות את הנפגעת בכל חלקי גופה ולסטור לה. לכך מצטרפות עבירות נוספות, כגון איומים, ואף ה"ענישה" בדמות העמדה בפינת הבית למשך שעות במספר רב של הזדמנויות. עולה כי המקרה מצוי ברף הגבוה של ציר עבירות המין. כך, בגלל הקשר בין המערער לנפגעת, שמביא לסיווגה של העבירה כ"עבירת מין בתוך המשפחה"; גילה הצעיר של הנפגעת בעת תחילת המעשים; והמעשים עצמם - החדרת איבר המין לאיבר המין, לפי הטבעת ולפה. נתונים מצטברים אלה רלוונטיים מאוד לאורכה של תקופת המאסר. מעבר להנחיה הכללית לפיה על בית המשפט להגן על בנות החברה מפני מעשים כאלה, יש לבחון את העונש על סמך פרמטרים שונים תוך נימוק התוצאה ביחס אליהם, קרי, חייב להיות בסיס רציונלי לתוצאה. לא הרי מעשה אינוס בודד כהרי מסכת שנמשכה על פני שנים וכללה מעשים רבים, ולא הרי קטינה כהרי בגירה - וכך גם ביחס ליתר הפרמטרים שהובאו.

בראיה זו, העונש אינו חמור אלא מתון ביחס למעשי המערער. אכן, מאסר לתקופה כה ארוכה הוא עונש קשה, אך הוא נגזר מסיפור חייה של המתלוננת שנשלטה בידי אדם ששימש כמעין אב, בתוך ביתה.

4. נפנה עתה לטענות הסנגור. אשר לטענות ביחס לעונש המאסר המרבי - עיינתי היטב בגזר הדין, ולא עולה כי מדובר בנתון בעל השפעה ממשית על תוצאת פסק דינו המנומק של בית משפט קמא. פסק הדין פונה למקרים אחרים כדי לבחון את מתחם העונש ההולם, והמקרים שנזכרו אכן תואמים למקרה הנוכחי. בנוסף, בית המשפט התייחס

לתקופת העונש המרבי לא כנתון עצמאי, אלא כבסיס לקביעה שהעונש המזערי הוא 5 שנים (בעוד שלמעשה העונש המזערי הוא 4 שנות מאסר - ראו סעיף 355 לחוק העונשין). נתון זה מאיר בפרופורציה ראויה את משמעות הטעות, שכן העונש המתאים במקרה זה בוודאי צריך להיות גבוה במידה משמעותית מהעונש המזערי - זה או זה.

אשר לפיצוי - הוא אכן עומד על הרף העליון, אך הנסיון מלמד כי סכום הפיצוי הפלילי מוגבל בהיקפו. נוכח הרס החיים שגרם המערער לנפגעת, כפי שעולה מהעובדות ומתסקיר נפגעת העבירה - האחרונה תהיה זקוקה לסכום הפיצוי במהלך תקופה שעל פני הדברים אמורה להיות ארוכה, למרבה הצער, וזאת כדי לשקם את חייה.

אחרון, אומר כי המערער אכן משתף פעולה עם גורמי הטיפול, סיים להשתתף בשלוש קבוצות ראשוניות ומביע מוטיבציה. כיוון זה חיובי, אך אין לתת לו משקל מיוחד בנסיבות העניין.

בל נשכח כי השילוב הקשה בין תקיפתה המינית של הנפגעת לאלומות שהופעלה כלפיה - לרבות סוג של התעללות שכרוכה בהשפלה, ביוש ורמיסת נפשה, והכל במשך תקופה ממושכת - חייב לקבל ביטוי הולם ואמיתי בגזר הדין.

5. סוף דבר, הייתי מציע לחבריי לדחות את הערעור על גזר הדין על כל חלקיו.

ניתן היום, י"ז באב התשפ"א (26.7.2021).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט